U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce **P. Č.**, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 12. 2012, č. j. 10 Na 57/2012 - 3,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora nadepsanému usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým byla s odkazem na § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.,“ pro opožděnost odmítnuta žaloba stěžovatele ze dne 29. 10.2012, v níž se domáhal přezkumu postupu Policie České republiky, jejíž hlídka byla přivolána zdravotníky během poskytování zdravotní péče stěžovateli dne 8. 6. 2012.

Vzhledem k tomu, že s podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o soudních poplatcích“], a stěžovatel tuto povinnost současně s podáním kasační stížnosti nesplnil, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 22. 1. 2013, č. j. 2 Aps 2/2013 – 5, k tomu vyzval. Ke splnění poplatkové povinnosti byla stěžovateli stanovena lhůta dvou týdnů od doručení uvedeného usnesení s tím, že byl stěžovatel poučen též o následcích nezaplacení zákonem stanoveného poplatku ve stanovené lhůtě. Soud jej současně vyzval, aby v téže lhůtě prokázal splnění podmínky povinného právního zastoupení v řízení o kasační stížnosti dle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Toto usnesení stěžovatel převzal dne 4. 2. 2013 a zareagoval na něj podáním ze dne 11. 2. 2013, v němž požádal o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. O této žádosti stěžovatele rozhodl zdejší soud usnesením ze

dne 21. 5. 2013, č. j. 2 Aps 2/2013 – 15, tak, že stěžovateli osvobození od soudních poplatků nepřiznal, zamítl jeho žádost o ustanovení zástupce a současně ho opětovně vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč a aby v téže lhůtě předložil plnou moc udělenou advokátovi nebo aby prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel byl též poučen o následcích neuposlechnutí této výzvy. Stěžovatel usnesení převzal dne 7. 6. 2013. Na tuto výzvu stěžovatel požadovaným způsobem nezareagoval; v otevřené lhůtě pouze zaslal zdejšímu soudu emailovou zprávu, v níž požádal o prodloužení lhůty nejméně o tři měsíce a o opravu „*zjevné nesprávnosti ve výroku I*“ posledně uvedeného usnesení. Svou žádost odůvodnil tím, že hrozí zastavení přezkumu pro nezaplacení soudního poplatku, neboť jeho sociální poměry mu neumožňují úhradu soudního poplatku najednou a během tak krátké doby. Lhůtu k zaplacení soudního poplatku označil stěžovatel, s odkazem na své osobní poměry, za zjevně krátkou, nesplnitelnou a zákonem nepředepsanou, zajištění zástupce vyžaduje rovněž čas. Pokud jde o nesprávnost uvedeného výroku, tu odůvodnil tím, že nebylo žádáno o osvobození od více než jednoho poplatku.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za podání kasační stížnosti splatný okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí, dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním návrhu, tj. dne 31. 12. 2012. Jak již bylo výše uvedeno, Nejvyšší správní soud, současně s nepřiznáním osvobození od soudních poplatků, vyzval stěžovatele, aby zaplatil soudní poplatek v dodatečně stanovené lhůtě dvou týdnů a poučil jej též o následcích neuposlechnutí této výzvy. Stěžovatel usnesení převzal v pátek dne 7. 6. 2013, avšak ve stanovené lhůtě, která uběhla v pátek dne 21. 6. 2013, ani později, soudní poplatek nezaplatil (pro pravidla počítání lhůt viz § 40 s. ř. s.). Je tedy evidentní, že soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen a není tak splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout.

Nad rámec uvedeného soud dodává, že stěžovatel ve stanovené lhůtě ani nedoložil zastoupení advokátem nebo své vysokoškolské právnické vzdělání ve smyslu další podmínky kasačního řízení podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. S ohledem na uvedené skutečnosti zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

Dlužno ještě dodat, že dne 17. 6. 2013 zaslal stěžovatel zdejšímu soudu emailovou zprávu, v níž se domáhal prodloužení lhůty nejméně o tři měsíce a opravy nesprávnosti ve

výroku I. usnesení ze dne 21. 5. 2013, č. j. 2 Aps 2/2013 – 15. Podle obsahu je třeba první část stěžovatelovy žádosti vyhodnotit jako žádost podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích. Podle citovaného ustanovení platí, že pro nezaplacení poplatku soud řízení nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatníku mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit.

Požádá-li ten, kdo soudní řízení vyvolal, o nezastavení řízení a odložení poplatkové povinnosti až do rozhodnutí ve věci samé, a dojde-li taková žádost soudu ještě v rámci otevřené lhůty pro dodatečné zaplacení soudního poplatku, vzniká soudu povinnost posoudit důvodnost takové žádosti. Neuzná-li ji důvodnou, nic mu nebrání řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastavit, jakmile marně uplyne i dodatečně stanovená lhůta pro tento úkon.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaslal výše uvedenou žádost v otevřené lhůtě, přistoupil Nejvyšší správní soud k posouzení její důvodnosti. Na základě podání žalobce a argumentů v něm uvedených, však neshledal žádné důvody uvedené v § 9 odst. 4 zákona o soudních poplatcích, které by zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku vylučovaly. Obecný a neodůvodněný odkaz na sociální poměry žalobce nelze považovat za okolnosti uvedené v § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích.

Závěrem Nejvyšší správní soud dodává, že nemůže souhlasit s tvrzením stěžovatele, že stanovená lhůta dvou týdnů k zaplacení soudního poplatku byla v jeho případě zjevně krátká a nesplnitelná. Předně je třeba zdůraznit, že v případě lhůty stanovené soudem se jedná o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost byl v tomto případě splatný okamžikem jejího podání. Současná právní úprava nadto umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení. Znamená to, že se lhůta stanovená ve výzvě soudu fakticky prodlužuje ještě o dobu, ve které správní soud vydá, respektive doručuje, stěžovateli toto usnesení. Poplatková povinnost stěžovateli vznikla dne 31. 12. 2012 a dodatečně stanovená lhůta uplynula dne 21. 6. 2013, nadto je třeba uvažovat s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, resp. doručí usnesení o zastavení řízení. To už je podle Nejvyššího správního soudu doba více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

Pokud by žádost stěžovatele o prodloužení lhůty o tři měsíce měla být vztažena i na lhůtu stanovenou pro předložení plné moci advokáta, je třeba konstatovat, že by šlo o žádost bezpředmětnou; kasační řízení je, jak již bylo uvedeno, zastavováno primárně z důvodu nezaplacení soudního poplatku a samostatné rozhodování o lhůtě k předložení plné moci advokáta by tak postrádalo smysl. Závěrem zdejší soud zdůrazňuje, že v kontextu stereotypního procesního počínání stěžovatele v tomto i v řadě dalších soudních řízení, která vede, lze mít důvodně za to, že tento jeho postup lze považovat nikoliv za vážně míněnou žádost, nýbrž pouze za jednu z mnoha stěžovatelem vyvolávaných procesních obstrukcí.

Jako procesní obstrukci lze posoudit též druhou část stěžovatelovy žádosti, kterou brojí proti tomu, že výrok I. usnesení ze dne 21. 5. 2013, č. j. 2 Aps 2/2013 – 15, který zní *„[ž]ádost žalobce o osvobození od soudních poplatků se zamítá,“* má být opraven, protože

stěžovatel nežádal o osvobození od více než jednoho poplatku. Předně nutno konstatovat, že tato žádost se týká usnesení, jež není samo o sobě předmětem tohoto řízení, když kasační stížnost stěžovatele směřuje proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 12. 2012, č. j. 10 Na 57/2012 – 3. Zdejší soud k ní nicméně obecně konstatuje, že z odůvodnění předmětného usnesení je zřejmé, že stěžovatel jím mj. nebyl osvobozen od soudního poplatku za kasační stížnost a formulace výroku v plurálu na tom nemohla ničeho změnit. Argumentem *a maiori ad minus* lze pak dospět k závěru, že nebyl-li stěžovatel osvobozen od žádného ze soudních poplatků, nebyl osvobozen ani od poplatku za návrh na zahájení řízení, jenž byl předmětem jeho žádosti ze dne 11. 2. 2013. Jak již zdejší soud mnohokrát uvedl, ze stěžovatelových úkonů lze sledovat jeho zálibu v atakování domnělých formálních nedostatků, jimiž dle jeho názoru trpí soudní úkony, které jsou však pro řešení samotné podstaty sporu podružné, což v souhrnu s ostatními procesními obstrukcemi vyvolávanými stěžovatelem hraničí s postupem, jenž má povahu svévolného až šikanózního uplatňování práva.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. července 2013

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu